

De Nieuwe Kleuren

Trimestrieel tijdschrift van **V.v.N.K. - Geel**

December 2016

Algemene ledenvergadering

Onze volgende algemene vergadering gaat door op **zondag 18 december 2016** te 9:30 uur in het "Wijnhuis", Stationsstraat 56, 2440 Geel.

Agenda

- Clubnieuws
- Ringenbestelling 2017
- Lidmaatschap 2017
- **Cees Diepstraten:**

Hoe onze vogels voorbereiden op het volgende kweekseizoen?

Clubnieuws ☆ Clubnieuws ☆ Clubnieuws

Redactioneel:

Elke inzender of opsteller van een artikel is verantwoordelijk voor de inhoud van zijn publicatie.

Ringen en lidgelden 2017:

Voor gedetailleerde informatie over ringenbestellingen en lidgelden verwijzen we naar het einde van deze nieuwsbrief of naar onze website www.vvnk.net.

Website gratis vermelding kwekersrubriek:

- Vermelding in de kwekerslijst
- Vermelding van de kleurslagen, die gekweekt worden
- Vermelding contactgegevens
- Maximaal 6 foto's
- Een link naar een eigen website

Geïnteresseerden kunnen Kevin Clijmans contacteren. Wijzigingen worden enkel in de maanden **juli en augustus** gedaan. Foto's worden door de leden kwekers aangeleverd en moeten hun eigendom zijn.

Bedankt voor de hulp op de V.v.N.K. show 2016:

Beste medewerkers, Hartelijk dank in naam van het V.v.N.K.-bestuur voor uw bijdrage in het welslagen van de 43ste V.v.N.K. kleurkanarieshow. Zonder jullie hulp en inzet zou het ons niet gelukt zijn deze organisatie tot een goed einde te brengen. Jullie waren geweldig! We hopen U dan ook weer te mogen begroeten als medewerker gedurende de organisatie van de 44ste V.v.N.K. show op 4 en 5 november 2017 in de Brabantthal te Leuven. Met vriendelijke groeten, Alain.

Volgende ledenvergadering: zondag 26 maart 2017.

V.v.N.K. dankwoord voor Rik Eysermans

Beste Rik,

Méér dan 43 jaar geleden stond je aan de wieg van onze Vereniging voor Nieuwe Kanariekleuren, en je was er tot op je laatste dag nog zeer nauw bij betrokken. Het begon met een eerste show met ongeveer 400 vogels uit België en Nederland. De laatste jaren is het uitgegroeid tot een internationaal evenement dat in de Nekkerhal in Mechelen en de Brabantthal in Leuven méér dan 7.000 wedstrijdvogels en meer dan 25.000 verkoopvogels verzamelt en bezocht wordt vanuit de hele wereld.

We hebben je steeds gekend als iemand die initiatief wou nemen, die uitdagingen wou aangaan en nieuwe dingen uitproberen. Maar ook bleef je waakzaam: je wou risico's nemen maar het waren berekende risico's. Toen je na vele jaren als voorzitter besloot om de fakkel in het bestuur over te dragen naar de volgende generatie, bleef je erg actief betrokken bij wat er omging in onze vereniging. Als we belangrijke beslissingen moesten nemen, mochten we steeds op jou en op je goede raad een beroep doen.

In de vele jaren dat je vogels kweekte, heb je vele nieuwe mutaties zien ontstaan en dat trok steeds je aandacht. Méér

dan eens was jij de Belgische kweker die de nieuwe vogels naar België haalde en er zelf probeerde mee te kweken. Het nieuwe trok je gewoon aan, je wou er zelf iets mee maken. Je had altijd plannen, ook nog toen je naar het ziekenhuis vertrok voor je operatie.

Je was een minzaam man, een diplomaat, een graag geziene gast op elk evenement. Je was ondertussen 80 geworden, maar in je hart was je nog een jongeling die zoveel wilde realiseren.

We zien je niet meer terug, Rik, maar we zullen je niet vergeten en je blijft bij ons, voor altijd!

Bedankt voor alles wat je voor ons en voor jouw V.v.N.K. gedaan hebt!

De Jaspis (een bonte vogel ??)

Geschiedenis:

Jose Antonio Abellan (fokker van kanaries en inheemse gemuiterden) uit Spanje is de kweker, die de jaspis heeft ontwikkeld. Begonnen in 1996 met een pastel Magellaans sijs. Het heeft een tiental jaren geduurd, voordat alle kenmerken van een kanarie er goed in zaten (vorm, grootte, voortplanting enz.).

Erkenning:

Op de COM show in 2006 te Vicenza (Italië) en Reggio (Italië) werden de eerste jaspissen aan het publiek voorgesteld.

Op het WK 2012 te Almeria (Spanje) haalde de eenvoudige verdunde jaspis (EF) de tweede fase van de erkenning. Er werden toen meer als 100 jaspis door Spanjaarden ter keuring aangeboden.

Op het WK 2013 te Hasselt (België) werd de jaspis (EF) niet erkend. Er is toen een heleboel commotie geweest over de aangeboden jaspis vogels. Een stam met een vogel erin met een zeer lichte depigmentatie achter het hoofd werd gediskwalificeerd. Naderhand is door het OMJ besloten om de erkenningprocedure voort te zetten en de jaspis in januari 2014 te Bari opnieuw ter erkenning te laten aanbieden.

Op de WK 2014 te Bari (Italië) verkreeg de jaspis (EF) de definitieve erkenning. Om er zeker van te zijn, dat de goede jaspis vogels ter erkenning zouden worden aangeboden organiseerde COM Spanje in december 2013 een voorselectie. 5 voorstaande Spaanse OMJ KM hebben de vogels gesorteerd. En met succes.

Er is ook een Europese Jaspis speciaal club die te vinden is op: <http://club-europeen-du-jaspe.sky-rock.com/1.html>. Het eerste Jaspis kampioenschap werd gehouden in oktober 2009 te Bordeaux. In 2011 werd deze TT in Waremmе gehouden. De andere jaren steeds in Bordeaux. Ieder jaar te zien: enkele honderden Jaspissen in alle kleuren en variaties.

Standaard N.B.v.V:

Op dit moment zijn de zwartjaspis, bruinjaspis en agaatsjaspis in

de enkelfactorige vorm erkend. De isabeljaspis is nog niet erkend. De dubbelfactorige jaspis geeft momenteel nog te veel reductie van de melanine waardoor deze kleurslag onvoldoende herkenbaar is. De jaspisfactor zorgt voor een wijziging van de melanine (eumelanine) in de schachten en aan de buitenzijde van de veren. De jaspisfactor zorgt voor een aanzienlijke vermindering van zwart en bruin eumelanine. Tussen de donkere zones wordt de melanine lichter. Er komt een egale melanine reductie over het geheel van de vogel. De bestreping blijft in de vorm van de klassieke vogels. Het phaeomelanine en het lipochroom worden niet aangetast. Een groot en zeer bepalend kenmerk is de grote reductie van de melanine in de eerste slagpennen (spiegels). Dit ziet men ook in het centrale gedeelte van de buitenste staartpennen. De kop en de flanken zijn duidelijk gestreept.

De jaspis komt voor met witte,

gele of rode lipochroomkleur. Geel en rood kan gecombineerd zijn met ivoor en/of mozaïekfactor. De snavel, poten en nagels hebben dezelfde tint als bij de klassieke vogels. Om de spiegels te accentueren wordt geen opkleuring gevraagd. D.w.z. de rode jaspis mag geen rode gekleurde spiegels laten zien. Nieuw ingaande dit keurseizoen. Hoe men dit als rode jaspis kweker voor elkaar kan krijgen is voor mij een vraag (niet meer opkleuren in nest !!)? Bij doorgekleurde pennen wordt dezelfde bestraffing gehanteerd als bij de mozaïeken.

Keuring:

De keuring van de jaspis is (naar mijn ervaringen) een heel subjectief gebeuren. Zeker voor KM die zich niet vertrouwd hebben gemaakt met de kweek van deze vogels. De aanwezigheid van een bepaalde hoeveelheid melanine in de oudervogels bepaalt de uiting, diepte van de melanine in de jonge vogels. Daar de jaspis niet in grote getalen worden gekweekt en weinig ter keuring worden aangeboden is er weinig vergelijkingsmateriaal op een keuring voor een KM. Bepaling en beoordeling van de reductie bij de vogels is dan erg subjectief. Nogal wat jaspis vogels worden aangeboden terwijl ze te weinig reductie laten zien en veel te veel op een pastel of grijsvleugel lijken. Al menige agaatspastel of isabelpastel wordt zo ter keuring aangeboden terwijl het slechte gereduceerde jaspisvogels zijn. Zeker in de isabelserie worden de KM regelmatig door inzenders voor gek gehouden. Aangeboden worden vaak vogels met vleugel en staartpennen waarin geen lipo-chroom te zien is. Heel fout. Als KM zullen we zeker die elementaire kenmerken steeds moeten blijven eisen en indien niet aanwezig daarvoor ook ruim bestraffen.

Kweek:

Door de onafhankelijke en dominante vererving is het gelijk al raak in het eerste kweekjaar. In de nesten kan men gelijk de zwart, bruin of agaatsjaspis herkennen aan de dons kleur. Bij de isabeljaspis wordt herkenning al moeilijker. Donskleur bij zwart = zwartgrijs, bij bruin = hazelnootkleurig en bij agaats = lichtgrijs. De niet jaspis jongen zijn gelijk aan homozygote jongen zwarte, bruine en agaatsvogels. Deze vogels zijn naderhand niet meer te herkennen. Men ziet niet dat zij uit jaspis komen. Deze vogels kunnen een erg goede kwaliteit hebben en zodoende gespeeld worden op de TT. Sommigen beweren dat men kan zien dat ze over jaspis gekweekt worden maar mijn ervaring van de afgelopen jaren met de jaspis zegt dat e.e.a. lulkoek is. Wel blijft nog een vraag over: durft men deze vogels die uit de jaspiskweek komen te gebruiken voor de kweek van b.v. homozygote vogels uit de zwart, bruin of agaatsserie? Ik heb daar zelf geen ervaring mee. Gevoelsmatig zou ik dat ook niet doen. Je praat toch over vogels die uit een reductievogel komen. Men kan zeker niet spreken over 'split' vogels. Maar toch?

Afhankelijk van de kwaliteit van de oudervogels, de daarin aanwezige melanine en een reductie, die niet steeds hetzelfde is en ook nog niet altijd op dezelfde veervelden werkt, geeft uiteindelijk een grote variatie in gekweekte jaspis vogels. Enkele opgebleekte pennen of enkele niet gereduceerde pennen zijn vaak te zien in de jonge vogels. Dat is natuurlijk niet goed als men deze vogels als TT-vogels aanbiedt en de KM zal e.e.a. zwaar moeten bestraffen. Is een vorm van bontheid!

Vererving:

Jaspis EF x jaspis EF: 50 % jaspis EF, 25 % jaspis DF en 25 % klassiek
Jaspis EF x jaspis DF: 50 % jaspis EF en 50 % jaspis DF
Jaspis EF x klassiek: 50 % jaspis EF en 50 % klassiek
Jaspis DF x Jaspis DF: 100 % jaspis DF
Jaspis DF x klassiek: 100 % jaspis EF

Toekomst:

Persoonlijk denk ik dat de toekomst van de jaspis afhankelijk is van het steeds weer refereren aan de elementaire kenmerken van de jaspis. Bv: de duidelijke spiegels en lipo-chroom kenmerken. Wijken we daar als kweker en zeker als KM steeds meer (in kleine stapjes) vanaf dan is er op enig moment geen verschil meer tussen jaspis, pastel en/of grijsvleugel.

Het feit dat we de jaspis via bastaardering met een sijs hebben bekomen en tegennatuurlijk een vogel hebben gecreëerd die op bepaalde plekken wel en op andere plekken geen lipo-chroom mag laten zien is een raar gegeven. Het zijn eigenlijk bonte vogels. Al in 2009 gaf vogelprofessor Gilbert van den Borre uit België aan dat men gek geworden was om deze bonte vogels te accepteren binnen de COM. Het kan dan ook niet anders dat door verder kweken en ontwikkelen de beoogde jaspis-kenmerken moeilijk zijn vast te leggen.

Martien Snellings
KM Kleur N.B.v.V / COM

Go, go, go !!

Onze trip van dit jaar naar Reggio was in die mate speciaal dat onze voorzitter Gerry niet mee ging. Hij voelde zich al een tijdje niet 100% goed, vooral dan als hij 's avonds wat later at en hij wou 'ons niet tot last zijn'. Dus zou het een rustig tripje worden. Althans ... dat hadden we gehoopt ...

Als jullie deze verhalen al enkele jaren volgen, dan kennen jullie ons normale schema wel. Alain, die van het verst kwam, had een 'busje' gehuurd, zou mij dan oppikken in Olen en de rest van ons gezelschap (Jos, Eddy en Danny) aan de Carrefour in Hasselt. De avond voor ons vertrek hoorde ik dat Ria op donderdagnamiddag nog ergens naartoe moest en ze zou me dus wat eerder naar Olen brengen, ik had Alain daar via mail van op de hoogte gebracht, maar uiteindelijk – zoals gewoonlijk – was er toch nog één en ander tussen gekomen bij mij en heeft Alain in Olen even moeten wachten.

We waren nog maar net de snelweg weer opgereden of het gesprek ging al over Gerry, ... en dus hebben we hem meteen maar gebeld. 'Kunnen jullie mij nu al niet missen?', was het eerste wat we hoorden, maar al snel ging het naar: 'Niet teveel aan Alain vertellen onderweg ... hij is zo al slim genoeg!'. Nog een beetje 'gezeverd' en dan maar afscheid genomen van Gerry. Ondertussen waren we in de buurt van Lummen gekomen en als ik in die richting rij, kom ik zo goed als altijd vanuit Leuven-Aarschot. Alain reed gewoon rechtdoor op het klaverblad en, gedreven door mijn automatische piloot, begon ik hem erop te wijzen dat hij vergeten af te slaan was. "Maar neen," zei Alain terwijl hij naar de GPS keek, "Hasselt ligt toch voor ons?!". "Neen, neen," antwoordde ik nog steeds overtuigd

van mijn zaak, "we moesten rechts afslaan, nu gaan we eerst aan de afslag 'Zolder Circuit' komen en daarna aan afslag 'Heusden-Zolder'. Je zult wel zien ...".

Natuurlijk zagen we dat niet en had Alain gelijk, we kwamen immers vanuit Antwerpen en dan moeten we het klaverblad gewoon oversteken. Dat werd stilaan ook duidelijk voor mij, tot mijn grote scha en schande. Het was dus duidelijk dat ik die dag niet achter het stuur zou moeten gaan zitten.

We waren wat vroeger in Hasselt en aangezien noch Alain noch ik al wat gegeten hadden, gingen we het hamburgerrestaurant binnen terwijl we op onze kompanen wachtten. Ze waren er echter snel en dus kon onze reis beginnen. De GPS stuurde ons niet zoals gewoonlijk door Frankrijk, maar wel langs Duitsland: geen probleem, dan was er minder 'péage' te betalen.

Ik hoef jullie de volledige trip niet uit te tekenen. Het belangrijkste was dat Jos tamelijk snel zijn zelfgebakken wafels bovenhaalde. Het meest amusante was dat Danny ons in geuren en kleuren zijn ervaringen met zijn collega's uit de doeken deed. Als ik jullie dan vertel dat Danny voor ongeveer 75% vrouwelijke collega's heeft en dat hij zo een beetje de 'biechtvader' van deze dames is, dan kunnen jullie zich misschien wel enigszins voorstellen hoe dat verhaal ging. Details kan ik er natuurlijk niet over kwijt ... dan moeten jullie volgend jaar maar zelf meekomen! Alain bleef rijden zolang het klaar was en pas nadat de duisternis was ingetreden, hebben we een eerste stop ingelast. Voor het laatste stukje nam Danny het stuur over en als Danny rijdt, dan praat hij niet ... dus het tweede deel van de reis was ietwat rustiger. We kwamen tijdig aan in Kingersheim in hotel 'Roi Soleil' waar we de laatste jaren overnachten. We hadden gehoopt om op tijd te zijn om in

het steakhouse te gaan eten, maar ... dat was ijdele hoop: ze waren gesloten. Dan maar de GPS op 'restaurant' ingesteld en op zoek ... Ik zag dat er in de buurt een chinees restaurant was, en degenen die mij kennen, weten dat dit altijd mijn voorkeur wegdraagt.

Maar er waren andere voorkeuren en andere restaurants op de GPS, dus werd er gekozen voor 'Au Chasseur Vert'. Zo reden we voorbij 'mijn' chinees restaurant, maar toen we aankwamen bij die 'Groene Jager' bleek dat ook daar alles gesloten was. Dus groeide stilaan – en ingehouden – de hoop weer op ... nasi goreng, chop choy, lychees ... mijn smaakpapillen begonnen volop te werken ... tot Alain plots zei: "We zijn daarnet een Italiaan voorbij gereden, we kunnen daar eens gaan zien!". Ik probeerde nog: "En was die wel open?" maar hij bleek inderdaad open te zijn, althans tot 22:00 en het was intussen toch al na 21:00.

Zo waren we bij "Papa John" terecht gekomen. Het bleek een Amerikaanse pizza-keten te zijn, ik had er nog nooit van gehoord en toen ik dit achteraf op het internet opzocht, bleek dat het eerste restaurant van deze keten in Frankrijk, in mei 2016 zijn deuren geopend had in ... Kingersheim! Iedereen bestelde zijn pizza, een 'normale', maar er was er ééntje bij die dacht dat dit onvoldoende ging zijn en die bestelde een 'grote'. En iedereen heeft zijn bordje leeg gegeten, behalve ... ik zal niet zeggen wie die ene was 'wiens ogen groter geweest waren dan zijn buik', maar het schijnt dat het iemand was die graag chinees eet ...

Nu moet ik toch wel zeggen dat

'Papa John' echt goed meegevallen is. Zéér lekkere pizza's, zéér lekkere deeg. Als ze binnenkort ook in België komen, ga ik er zeker eens langs gaan.

Ik had nog niet gemeld dat we regelmatig berichtjes kregen van Gerry. Dat wil zeggen, er werden berichtjes naar ons gestuurd die we met iedereen mochten delen, maar er werden minstens evenveel privé berichtjes gestuurd naar 'coach Eddy' en daarvan mochten wij niets weten! Na de pizza's trokken we weer naar de 'Roi Soleil' en gingen we slapen.

's Anderendaags 's morgens gingen we tamelijk vroeg ontbijten. Ik weet het niet, Gerry, maar als je kijkt naar de foto van het eind van het ontbijt, dan zou het wel eens kunnen dat je coach iedereen aan het wegwijs maken is in het kweken van lipochroom rood! Lang kon er echter niet gepraat worden, want al snel kregen we SMSjes van Gerry: 'Ontbijt voorbij! Vooruit: vertrekken!'.

Op vrijdag ging ik wél achter het stuur zitten en onze rit verliep voorspoedig. In de auto gebeurden verwoede pogingen om nog meer verhalen van Danny te horen, maar ... hij was uitgepraat. We kwamen vroeger dan andere jaren (11:00) voorbij Bellinzona, dus veel te vroeg om daar al te lunchen. Dat deden we dan maar in Italië. Geloof het of niet, maar toen we even na 15:00 in Reggio aankwamen, stond de parking vooraan helemaal vol, het eerste deel van de parking Noord ook en we moesten dus de wei op, aan de noordkant.

Niet te geloven hoeveel volk er op vrijdagmiddag al rondliep. We hadden wat vogels bij voor Italiaanse vrienden, moesten wat afhalen voor Kevin en gingen natuurlijk al een eerste ronde door de verkoop maken om te zien of we wat op de kop konden tikken. Gemakkelijk was wel dat de uitslag van de show al een paar dagen op de S.O.R.

website stond, alsook de indeling van de verkoop. Dus als we een specifieke kweker zochten, konden we vooraf al noteren aan welke stand of welke tafel we hem konden vinden.

We hadden afgesproken om rond 18:00 te vertrekken in Reggio, zodat we tijdig in ons hotel te Modena zouden aankomen en rond 19:00 aan tafel zitten. Tegen de tijd dat we op de show vertrokken had iedereen inderdaad al 'iets op de kop getikt', zodat we al niet voor niets naar Reggio gekomen waren. Ondertussen had Jos Vanoppen zich bij ons gezelschap gevoegd: Jos had ge-

keurd in Reggio en was 'blijven hangen': hij zat bij ons op hotel en zou de terugreis naar België met ons maken. We hadden een mooi hotel, maar het bleek in het midden van een industrieterrein te liggen. We hadden niet echt zin om die avond op zoek te gaan naar wat anders, dus beslisten we om in het hotel te eten: eerst een drankje aan de bar en dan was onze tafel gereserveerd, zij het dan pas vanaf 19:30 want eerder ging het restaurant niet open.

Eerst zaten we nog tamelijk alleen in het restaurant maar een uurtje later was het vol gelopen. We hadden gedacht: "Nu zitten

we toch een heel stuk van Reggio verwijderd.", maar we waren niet alleen, hoor: het hotel bleek vol te zitten met 'vogelmannen', waaronder onze vrienden van de club van Wommelgem (Ludo, Werenfried, etc). We bleken in het restaurant ook in goed gezelschap te zitten en om Gerry een beetje jaloers te maken, heb ik een close-up van moeder genomen (want de dochter zat met haar rug naar onze tafel).

Gerry had niet speciaal nog kweekvogels nodig, maar had natuurlijk wel aan zijn coach aangegeven dat hij indien hij iets moois zag, dat steeds mocht meebrengen. En hoe Gerry 'mocht' interpreteert, bleek al gauw toen Eddy op zaterdagmorgen weer berichtjes kreeg: "Go, go, go!". Geen tijd te verliezen! Alain zei nog: "Volgend jaar moet Gerry opnieuw meegaan. We hebben er verdorie nog méér last mee als hij niet meegaat, dan wanneer hij wél meegaat!". En dus vertrokken

we naar de show. Gelukkig hadden we de dag ervoor een abonnement gekocht, zodanig dat we op zaterdag niet moesten wachten om een kaartje te kopen.

We hebben de hele zaterdag rondgedwaald op de show en het was drummen van 's morgens vroeg. De foto's geven eigenlijk nog onvoldoende weer welke drukte er was. Zelf ben ik nog eens op de verkoop rond geweest – en toch nog weer een vogeltje aangeschaft, net zoals Eddy die ik af en toe in een kooi zag 'grabbelen' naar een nieuwe aanwinst, zoals jullie op de foto kunnen zien – maar rond de middag besloot ik om een catalogoog te kopen en naar de show te gaan kijken.

Zoals jullie weten, blijft dat moeilijk in Reggio: de vogels staan per liefhebber en niet per reeks, dus vogels met elkaar vergelijken, gaat niet. Je moet eigenlijk in de catalogoog gaan opzoeken welke vogels je wilt zien en daar vind je dan de kooinummers. Dat heb ik voor enkele kleuren en kwekers gedaan, en dan ben ik gewoon door de rijen gaan lopen en af en toe gestopt als ik wat moois zag.

Ondertussen natuurlijk veel Belgische en buitenlandse vrienden tegen het lijf gelopen. Het hoort er allemaal bij en het maakt het

zo aangenaam. Ook hoorden we dat de show volgend jaar nog in Reggio Emilia doorgaat en daarna zou hij verhuizen. Na een lange en vermoeiende dag – veel slenteren en bijna nooit kunnen zitten – verzamelden we en gingen we naar de auto: die hadden we deze keer op een parking aan een appartementsgebouw achtergelaten want alle parkings aan de zaal stonden overvol toen we aangekomen

waren.

Iedereen aan het hotel gedropt en samen met Eddy trok ik erop uit om een restaurant te zoeken in Modena centrum, maar dat bleek toch een 10-tal kilometer van ons hotel te zijn. Enkele dingen geprobeerd maar zo goed als nergens was het restaurant al open of was er licht, tot we uiteindelijk aan de 'Oca Golosa' (de 'Gulzige Gans') kwamen en daar hebben we voor ons gezelschap gereserveerd.

Weer naar het hotel, ons wat opfrissen, eventjes op bed liggen – ja, Eddy heeft me moeten wakker maken toen het tijd was om te vertrekken – en dan opnieuw naar Modena voor ons 'laatste avondmaal' (in Italië). Niet ver van onze tafel stond een

TV waarop we de wedstrijd Udinese – Napoli konden volgen, en Dries Mertens aan de slag zagen. In die wedstrijd heeft hij zelf niet gescoord, wél een bal op de deklát en een mooie assist!

We wilden een aperitiefje drinken, maar blijkbaar was dit niet de gewoonte want het enige wat men ons kon aanbieden was een glaasje prosecco. Dat hebben we dan natuurlijk ook gedaan. Maar nog groter was onze verstomming toen we hoorden dat er géén pasta kon besteld worden. Hoe kan dit nu: een Italiaanse restaurant zonder pasta??? We hebben een uitleg gekregen maar dat ging zodanig snel, dat ik er niet alles van begrepen heb; Ik dacht dat degene die de verse pasta moet maken er niet was op zaterdag ... blijft eigenaardig ...

Wat we bestelden en aten was wel lekker, alleen hadden we wat teveel bijkomende schotel-tjes besteld: frietjes, gebakken groenten, gemengde sla, etc. Een deel daarvan hebben we terug naar de keuken moeten laten gaan. Na ons diner allemaal terug het busje in richting hotel.

Op zondag begonnen we de terugrit met mistig en miezerig weer. Rond 09:00 hebben we Ria gebeld en vanuit de auto met de telefoon op de speaker met zijn allen 'Lang zal ze leven!' gezongen, want ze was net zoals

vorig jaar jarig terwijl ik naar Reggio was. Zodra we door de Gottardo waren vonden we in Zwitserland en Duitsland een prachtig blauwe hemel en zonneschijn terug. En dat terwijl het in België stormde! Ik moet zeggen dat we zelf pas in de regen terecht kwamen toen we al een stukje weer in België waren. Nog een laatste keer tanken in Hasselt, de kosten verdelen, alles regulariseren en onze vrouwtjes bellen zodat ze ons konden komen oppikken. In mijn geval kwam Gerry mij oppikken in Olen zodat Ria thuis verder kon blijven opruimen van haar verjaardagsfeest.

We hadden het weer gehad, Reggio 2016 zat erop!
Désiré

Onze show van 2016

We hebben het hoogtepunt van ons V.v.N.K. jaar weer achter de rug: onze show in Leuven. Het was op alle vlakken wat kalmer dan vorig jaar. We hadden evenveel deelnemers dan vorig jaar, maar er waren ongeveer 700 vogels minder, dus gemiddeld ongeveer 2 per deelnemer. Het zal er waarschijnlijk mee te maken hebben dat heel wat kwekers niet hun beste kweekseizoen hadden in 2016. En dan zijn er natuurlijk enkele grotere liefhebbers, zoals Didier Vanderhulst en Antonino Capaldo die de hobby vaarwel zegden.

Maar we waren best tevreden met méér dan 6.500 vogels in de show. Daar hadden we onze handen mee vol. In de weken voor de show hadden enkele keurders afgemeld wegens ziekte op hospitalisatie, en aangezien we vooraf al die indruk kregen dat er wat minder vogels zouden zijn, hadden we hen niet vervangen. Het nieuwe keursysteem met de keurfiches op de kooien werkt echter veel productiever en de aanwezige keurders hadden geen moeite om tijdig hun vogels te keuren.

Dit jaar hebben we ook geen noemenswaardige problemen

V.v.N.K. etentje

op zaterdag 18 februari 2017 te 19:00
in het Wijnhuis – Stationstraat, 56 in Geel

Iedereen is welkom !

Degenen die op de show voor de V.v.N.K. hielpen, mogen gratis komen.
Alle andere leden of sympathisanten zijn welkom en kunnen tegen
kostprijs (€ 37,00) deelnemen.

Aanmelden bij één van de bestuursleden vóór 5 februari 2017.

gehad met het programma – tot nog toe heb ik nog niets opgevangen over fouten in de catalogoog – en dus konden Myriel en Didier Duvivier en ikzelf wél het diner met de keurders bijwonen in tegenstelling tot vorig jaar. Zoals jullie kunnen zien heb ik er zelfs een paar foto's kunnen nemen. Wel was het zo dat één van mijn oude PCs het bij het scannen regelmatig begaf, zodat Annie en Ludo technisch werkloos werden. Die PC is aan vervanging toe!

Carlos Ramôa, president van de C.O.M., was onze supervisor. Carlos is in het verleden al meerdere keren op de Gouden Ring show supervisor geweest voor de C.O.M. maar het was de eerste keer dat hij die rol bij ons vervulde. Dat heeft hij goed gedaan: hij was er wanneer we hem nodig hadden, en hij drong zich zeker niet op aan de keurders.

Af en toe moest er eens een administratief foutje opgelost worden bij de keurders, en zoals steeds waren er een aantal reeksen waarvan specialisten in die kleur de keuring alles behalve optimaal vonden. Het is niet evident om met een internationale keurdersgroep een eenvormige keuring te krijgen: iedereen zou volgens de C.O.M. standaard moeten keuren, maar die

is meestal zo algemeen opgesteld dat verschillen in interpretatie mogelijk zijn en die leiden dan weer tot frustraties bij bepaalde deelnemers. We hadden expliciet gevraagd om uitleg op de keurfiche-etiketten te schrijven en dat is bij enkele keurders weinig of niet gebeurd. We gaan dit allemaal evalueren binnen ons bestuur en proberen om dit volgend jaar weer wat beter te hebben.

We zijn tevreden met het aantal mensen die onze show bezochten, maar het blijft natuurlijk een klein kleurkanariewereldje. Elders in de nieuwsbrief kunnen jullie lezen dat er in 2015 in

Reggio Emilia méér dan 33.000 betalende bezoekers waren, wij komen aan ongeveer 1.300. Maar goed, wij hebben ook onze positieve punten. Over het algemeen zit er méér kwaliteit op onze show dan in Reggio, met uitzondering van enkele eerder typisch zuiderse kleuren. Voor de bezoekers is onze show hoe dan ook veel aangenamer om te bezoeken: onze vogels staan gegroepeerd per reeks zodat het gemakkelijk is om vogels te vergelijken, men kan rustig in ons cafetaria gaan zitten om wat te eten of te drinken en bovenal: we hebben die familiale sfeer waarover veel mensen ons aanspreken.

Alain heeft dit in het begin van de nieuwsbrief al gedaan, maar ik wil alle helpers nog eens bedanken in naam van ons bestuur. Er zijn enkele mensen bij waarop we bijna de hele week kunnen rekenen: we appreciëren dat ten zeerste. Als ik dan toch een puntje ter verbetering mag aanhalen, dan is dat het werk op zondagavond. Het is dan het einde van de week, iedereen is moe, iedereen wil naar huis met zijn vogels, maar ... de zaal moet opgeruimd en uitgekeerd zijn vóór middernacht. Het zijn ook dan dikwijls dezelfde mensen waar we kunnen en moeten op rekenen, vele ande-

Wilfried 80 jaar!

Beste vrienden,
Onze erevoorzitter Wilfried Deyaert werd onlangs 80 jaar en nodigde de 'oude garde' van zijn vroegere V.v.N.K. bestuur uit op zijn verjaardagsfeest. Ook zijn vrienden van de club van Drogenbos - Marcel Hebbelinck en Staf Vandenbroeck - waren aanwezig.

In plaats van vanuit de V.v.N.K. een tekstje voor te lezen, heb ik voor Wilfried een liedje gezongen op de melodie van het kerstlied "Mary's Boy Child". Jullie vinden de tekst hieronder. Proficiat, Wilfried, en nog vele jaren in ons midden!

ren druipen langzaam maar zeker af. Indien iedereen een uurtje langer zou kunnen blijven, zouden we waarschijnlijk 2 uren eerder klaar zijn. Dus hierbij al een oproep voor 2017!

Désiré

Wilfried 80 jaar – feest 26/11/2016

op melodie van "Maria's Kind" ("Mary's Boy Child")

zie: <https://www.youtube.com/watch?v=p40rLWzfqCE> of
<https://www.youtube.com/watch?v=5maXHwSWFIU> (La Esterella)

Niet lang geleden in Drogenbos gingen we naar een feest,
Wilfried vierde 80 jaar, en wij zijn er geweest.
"Kijk, daar is die goeie keurder!", zong een kanariekoor,
"Om in ons 't beste t'ontdekken, daar komt Wilfried voor!".

Veel familie en ook vrienden waren opgedaagd,
Of ze al dan niet zouden komen, had niemand zich afgevraagd.
Het goede zoeken, ook in mensen, daar staat Wilfried voor,
Dat weten we toch allemaal ... en ook het kanariekoor ☺.

Ik zou nu nog een 10-tal strofen verder kunnen gaan,
Maar dan zou het eten in de keuken blijven staan.
Dus gaan we nu maar verder vieren: 'Wilfried 80 jaar!'
We wensen jou het allerbeste en op naar 't volgend jaar!

Vanwege V.v.N.K. – Geel – Désiré

Retouradres:
Désiré Noël
Kapelleweg 34
2230 Ramsel

Driemaandelijks tijdschrift P408555

Afgiftekantoor 9550 HERZELE

PB-PP
BELGIE(N)-BELGIQUE

Voorzitter en coördinator sponsoring		Mertens Gerry Kleine Pijpelstraat 23 2221 Booischot +32(0)496 676423	Logistiek coördinator		Jacobs Jos Leemskuilen 50 2350 Vosselaar +32(0)14 614187
Ondervoorzitter		De Jong Sjaak Oude Liesboslaan, 277 4839 AC Breda Nederland +31 (0) 765224028	Veiligheid en registratie medewerkers		Coudeville Alain Nieuwstraat 80 8300 Knokke-Heist +32(0)476 357097
Ondervoorzitter - Catering en festiviteiten		Schapmans Jos Lindestraat 20 3512 Stevoort +32(0)11 313480	Coördinatie keurders		Snellings Martien Kruisstraat 31 6333 CR Schimmert Nederland +31 (0) 454042309
Secretaris- penningmeester		Noël Désiré Kapelleweg 34 2230 Ramsel +32(0)16 696778	Leden- en ringen- administratie		Wynen Lief Winterdreef 7 2360 Oud-Turnhout + 32 (0)14 452243
Logistiek coördinator		Reynaerts Danny Sint-Martinusstraat 26 3806 Velm +32(0)475 210506	Web- en communicatie- verantwoordelijke		Clijmans Kevin Landbouwstraat 18 2360 Oud-Turnhout +32(0)14 436906

Erebestuur: Deyaert Wilfried, Stessens Raymond, Vaes Eddy

